

خبر

اعزام میرزایی به جام ریاست فدراسیون جهانی پاراتکواندو

لیلا میرزایی تنها پاراتکواندوکار زن ایرانی است که در پنجمین دوره مسابقات پاراتکواندوی جام ریاست فدراسیون جهانی به میزبانی اردن حضور دارد.

پنجمین دوره مسابقات پاراتکواندوی جام ریاست فدراسیون جهانی تحت عنوان جام «شاهزاده حمزه» فردا به میزبانی اردن در شهر امان و با حضور ۴۷ شرکت کننده برگزار می‌شود که سعید صادقیان پور، محمدطاها حسن پور، مهدی پوررهنما، علیرضا بخت، امیرمحمد حقیقت‌شناس و حامد حق‌شناس در بخش مردان نفرات اعزامی به این مسابقات هستند و «لیلا میرزایی» با توجه به بالا بودن رنکینگش به عنوان تنها نماینده پاراتکواندوی بانوان در این جام حضور دارد.

جام ریاست فدراسیون جهانی به منظور ارتقای رنکینگ و برای کسب تجربه است که بعد از پایان این رقابت‌ها و با اعلام رنکینگ جدید پاراتکواندوکاران از سوی فدراسیون جهانی مشخص می‌شود که چه تعداد ورزشکار از طریق سهمیه رنکینگ می‌توانند به پارالمپیک پاریس اعزام شوند.

سپاهان مس را برد، مهرسان از هوران گذشت

تیم‌های والیبالی بانوان سپاهان و مهرسان رقابتی خود را در هفته دوم لیگ برتر شکست دادند. هفته سوم لیگ برتر والیبالی بانوان روز جمعه از ساعت ۱۱ با برگزاری ۲ دیدار آغاز شد. در این هفته سپاهان در ادامه موفقیت‌های خود روز گذشته میهمان مس رفسنجان بود که توانست حریفش را با نتیجه ۳ بر یک مغلوب کرده و با یک برد دیگر به خانه برگردد. مهرسان تهران هم موفق شد با نتیجه ۳ بر صفر هوران یزد را شکست دهد.

دونده‌های نیمه ماراتن در قهرمانی آسیا

دونده‌های نیمه ماراتن ایران در اولین دوره رقابت قهرمانی آسیا به میزبانی دبی شرکت می‌کنند. محمدجعفر مرادی، صابر چرخ‌ی و منصور بیات سه دونده‌های هستند که پنجشنبه با همراهی جواد خسروشیری برای حضور در اولین دوره رقابت دوی نیمه ماراتن قهرمانی آسیا به دبی رفته‌اند. آنها صبح دیروز در اولین تمرین را با دویدن در خیابان کنار هتل انجام دادند تا برای مسابقه امروز آماده باشند. اولین دوره مسابقه دوی نیمه ماراتن قهرمانی آسیا امروز برگزار می‌شود.

انصراف استرالیا از هندبال قهرمانی آسیا

تیم استرالیا از حضور در مسابقات هندبال قهرمانی آسیا انصراف داد. با انصراف استرالیا از مسابقات هندبال قهرمانی آسیا، قزاقستان جایگزین این تیم شد. بر همین اساس و با توجه به حضور استرالیا در سید ۳، با تصمیم فدراسیون هندبال آسیا، قرعه‌کشی بین چهار تیم سید ۴ یعنی ژاپن، چین، چین تایپه و نیوزیلند به همراه قزاقستان که جایگزین استرالیا در سید ۳ شده، انجام می‌شود تا مشخص شود کدام تیم می‌تواند در سید ۳ قرار بگیرد.

علی خلیلی:

افزایش زیرساخت‌ها به توسعه ورزش قهرمانی کمک می‌کند
علی خلیلی رئیس فدراسیون ورزش همگانی با اشاره به ساخت یک مجموعه ورزشی مجهز با همکاری چینی‌ها در سطح تهران معتقد است: «با توجه به تجربه استانی خود در ورزش کشور، به‌طور قطع هرچه زیرساخت‌ها قوی‌تر باشد در توسعه ورزش قهرمانی تأثیرگذاری آن را بیشتر خواهیم دید. ساخت استادیوم مجهز سوای یک اقدام موثر و خوب، می‌تواند بهترین و آبروی ورزش کشورمان باشد.»

هاشمیه متقیان:

منتظر پاسخ فدراسیون جهانی هستم
هاشمیه متقیان قهرمان پرتاب نیزه پارالمپیک توکیو در خصوص شکایتش از مسئولان برگزاری بازی‌های پارالمپیک چین می‌گوید: «امیدوارم پیگیری‌های کمیته ملی پارالمپیک از سوی فدراسیون جهانی جواب بدهد و با پس گرفتن مدال به مقام برسم. فعلاً منتظر جواب شکایت کمیته ملی پارالمپیک به فدراسیون جهانی هستم تا بینم سرانجام مدالی که چینی‌ها با بی‌عدالتی از من گرفتند به دستم می‌رسد یا خیر؟»

فائزه: در تعطیلات تابستانی مادرم مرا در سه رشته هندبال، والیبال و بسکتبال ثبت نام کرد تا از دستم راحت شود در هر سه تیم بودم، ولی مربی بسکتبالم به من گفت یکی را باید انتخاب کنی که در انتخاب کردم

مسابقه. شما هم مثل محمد جمشیدی و صمد نیکخواه بهرامی به فکر تولید لباس ورزشی هستید؟
فائزه: من که برند خودم را تولید کردم. **دلارام و گلشید:** دنبالش هستیم. **به نظر شما ورزش در ایران آینده دارد؟**

فائزه: دارد. انرژی و روحیه ورزشکاران است که جامعه ما را حفظ کرده است. آنها با تمام وجود برای سرفرازی وطن تلاش می‌کنند و خوشحالی را به جامعه منتقل می‌کنند. به نظر جایگاه بعضی از مدیران در فدراسیون‌ها اشتباه است. اگر عجول نباشیم روزهای بهتری هم برای ما در پیش است. حالا در ایران همه چیز شده فوتبال. مردان فوتبالی با قراردادهای هنگفت زندگی خودشان را بستانند. اصلاً به حقوق ورزشکاران جانناز و سالم فکر کرده‌ای؟ ما فقط به عشق ایران بازی می‌کنیم.

گلشید: هیچ وقت به این موضوع فکر نکرده‌ایم. شاید بحث اقتصادی خیلی تأثیرگذار است. **دلارام:** نمی‌شود ناامید بود. اگر حمایت‌ها بیشتر شود و جوان‌های حاضر در ورزش ماندگار شوند. **شما با خداحافظی حامد حدادی در این مقطع موافق بودید؟**

دلارام: خیلی نمی‌دانیم درصد آسیب‌دیدگی حامد چقدر بوده که با ادامه بازی به خودش آسیب شدید می‌زد یا نه؟ ولی در کل جام جهانی فضای رقابتی سنگینی دارد و از آن طرف هم می‌توانست به تیم ملی در بازی‌های آسیایی کمک کند. کاش تصمیمش را در هانگ‌زو اجرایی می‌کرد. خداحافظی در چین برایش باشکوه‌تر می‌شد.

شما با بازیکن‌سالاری موافقت می‌کنید؟
دلارام: من موافق نیستم. من ترجیح می‌دهم کل تیم تحت فرمان سرمربی باشند و این‌طوری تیم نتیجه بهتری می‌گیرد. یک بازیکن بزرگ درست است باید نقش بازی کند اما در راستای اهداف تیم نه اینکه خودش را جدا کند.

اگر تیما عیسائیان بروند شما از نظر سابقه باید کاپیتان بشوید. این مسئولیت را به شخصی دیگر بدهند ناراحت می‌شوید؟
دلارام: باید در موردش صحبت کرد. کاپیتان باید مدیریت کند نه اینکه خودش را بالاتر ببیند.

فائزه: کاپیتان باید جنبه داشته باشد. **گلشید:** تو که خودت و همسرت بسکتبالیست هستید، دوست می‌دارید فرزندت هم در این رشته فعالیت کند؟

گلشید: واقعاً یکی از آرزوهای من این است که فرزندم راه پدر و مادرش را برود. من حمایت می‌کنم و دوست دارم بسکتبالیست شود.

آرزوی دیرینه هر کدام؟
فائزه: آرزو می‌کنم هر کس هر چقدر تلاش می‌کند به هدفش برسد. **گلشید:** امیدوارم همه زنان ورزشکار آنچه در بالاترین سطح هست را تجربه کنند.

دلارام: امیدوارم من با تیم ملی بازی در میدان بزرگی مثل جام جهانی را تجربه کنم.

پنج بازیکن برتر را اسم ببرید؟
دلارام: مهدی کامرانی، گلشید امیدیان، فائزه شهریاری، محمد امینی و مسعود سلیمانی

گلشید: کامرانی، فائزه شهریاری، دلارام وکیلی، مسعود سلیمانی و حامد حدادی
فائزه: خودم، علی شهریاری، دلارام وکیلی، گلشید امیدیان و حامد حدادی.

نمی‌دانم چطور مربیان به همین راحتی از عملکردم صحبت کردند. با خود آقای جوادی صحبت کردی؟
صحبث نکردم چون عادت به شکایت کردن ندارم. خط خوردن حق بازیکنان دیگری بود. من از آقای جوادی انتظار داشتم به موضوع رسیدگی کند. اواز اول اردوها به ما گفت که اجازه نمی‌دهد کسی در تیمش حاشیه داشته باشد. از اول تمرینات یک موادی مرا اذیت می‌کرد و می‌خواستم بروم کنار ولی النی مرا کشید کنار و گفت اگر به من اعتقاد داری باید بمانی. مربی ایرانی که می‌گوید من خوب نیستم وقتی برگشت تهران سریع به من زنگ زد و برای تیمش مرا خواست (با گریه)!

دلارام: من از چهارم دبستان علاقه‌مند شدم. البته آن موقع چندان هم قدبلند نبودم. بعد از آن در تیم مدرسه و... ادامه داشت تا به تیم باشگاهی و ملی رفتم. معلوم نبود که قدم بلند می‌شود. **فائزه:** در تعطیلات تابستانی مادرم مرا در سه رشته هندبال، والیبالی و بسکتبال ثبت‌نام کرد تا از دستم راحت شود. در هر سه تیم بودم، ولی مربی بسکتبالم به من گفت یکی را باید انتخاب کنی که من بسکتبال را انتخاب کردم.

می‌گویند بسکتبالی‌ها باید با هوش باشند. این را قبول دارید؟
دلارام: بله، بازیکنان باهوش، روند صعودی‌شان بیشتر است. ممکن است قدش بلند باشد ولی هوش زیادی نداشته نباشد تا یک رده‌های خودش را بالا می‌کشد، ولی در همانجا ممکن است متوقف شود.

به نظرت الان تیم ملی زنان به جایی رسیده که یک خوابگاه، یک کمپ و سالن جداگانه‌ای برای خودش داشته باشد؟
دلارام: والیبالی‌هایک کمپ جداگانه‌ای دارند. ما هم باید سالن جداگانه داشته باشیم تا هر وقت مربی نیاز داشت تمرین کنیم و...
فائزه: زنان به همه آنها نیاز دارند.

از نرفتن به هانگ‌زو ناراحت نشدید؟
دلارام: ۳ به ۳ از کنسل کردند. برای اینکه شانس مدال نداشتند. مگر بقیه را بردند مدال گرفتند؟
فائزه: یک نکته جالب اینکه بچه‌های اندونزی به ما پیام دادند و گفتند چرا نیامدید؟ در ۶ ماه بازیکن تغییر پیدا می‌کند و رکورد می‌زند، چطور می‌تواند بگویند این تیم مدال می‌آورد یا نه؟ ما اسم نمی‌خواهیم بیآوریم و فعلاً بررسی کنیم.

گلشید: شما در دیویژن B نبودید، در حالی که همه فکر می‌کردند که تو و آنها بیس خود را در ترکیب تیم ملی باشی. اما در ویلیام جونز خط خوردید.

گلشید: هنوز من در شوک هستم. قبل اعزام مربی مرا بغل کرد و گفت تو انتخاب اول من هستی و بعد که رفتم ویلیام جونز در روز پایانی پیش از اعزام در پیچ اینستاگرامی فدراسیون اسامی تیم اعلام شد که من خط خورده بودم. بعد سرمربی به من گفت این لیست من نیست! دنبال توجهی نیستم. اما من بازیکنی بودم که در همه روزهای اردو حتی یک روز هم غیبت نداشتم. ولی بازیکن جوانی که یک هفته سر تمرین نیامد، عضله پایش را می‌گرفت یا یک روز فامیلش فوت می‌کرد و در کل یک ماه نبود، در لیست بود.

مربیان ایرانی می‌گفتند شما در بازی‌های اول ویلیام جونز خوب نبودید!
دلارام: کلاً یاداش خوب است، انگیزه ما را بیشتر می‌کرد. حتی آن یک نفر هم که ته نیمکت نشسته و بازی نمی‌کند دوست دارد تیم برنده باشد. احساس می‌کنی که دیده می‌شوی.

مربیان ایرانی در سفرهای بیرون‌مرزی اغلب سراغ برنده‌های ورزشی می‌روند. مگر همین برنده‌ها در ایران نیست؟
فائزه: به خاطر اینکه همه زندگی ما ورزش است. صبح از خانه درمی‌آییم و شب برمی‌گردیم لباس ورزشی‌مانمان هست. یا مشغول تمرین هستیم یا

و می‌گفت رایزنی‌ها جواب نداد و اعزام لغوشد. ما یک روز بازی با عراق هم آزروی‌مان بود.

مهم‌ترین دلیل حضور شما در بسکتبال قدبلند بود؟
گلشید: من از دبستان هندبال بازی می‌کردم ولی بعد از طریق اقوامم که بسکتبال بازی می‌کردند و مرتب به من می‌گفتند با این قد چرا بسکتبال نمی‌روی، اینجوری پا به بسکتبال گذاشتم. در همان اول با خانم دارستانی کار کردم. خودم هم به خاطر فیزیکم علاقه‌مند شدم.

دلارام: ما با تیم ملی آمریکا آمدیم و تورنمنت‌های بین‌المللی فرستاد. مربی خارجی آورد، همین‌که دیده می‌شویم و وقتی بیرون می‌رویم مردم ما را می‌شناسند خیلی خوب است.

دلارام: باورتان می‌شود ما بازی‌های دوستانه خوب نداشتم. در زمان آقای داوری این دیدارها را به ما اختصاص دادند. دیگر در بازی‌های رسمی دست و پامان نمی‌لرز و می‌چنگیم.
تا به حال شده از مصاحبه و خبری‌ها که در شبکه‌های مجازی و رسانه‌ها نوشته می‌شود گل‌مند باشید؟

گلشید: پیش می‌آید ولی یک ورزشکار حرفه‌ای باید در هر زمینه‌ای قدرتمند برخورد کند و جا نزند. من خودم، دیدم یک خبرنگار ورزشکاری را دوست نداشتم و به هر نحوی او را تخریب می‌کرد. به نظر من کسی که عشق به هدفش دارد باید بجنگد.

دلارام: خیلی پیش آمده. ولی نه از تعریف‌ها بلندنه‌پروازی برای خودم کردم و نه انتقادات ناراحت‌کننده. فضای مجازی بسیار گسترده است و به هر نحوی می‌تواند به نفع یا ضرر مردم برایم مهم نیست. حالا دشمنان گرم تعریف می‌کنند اگر هم نکردند دقت نمی‌کنم.

لیگ بسکتبال مردان افت کرده، ولی لیگ زنان در مسیر پیشرفت است.
دلارام: فکر می‌کنم شرایط اقتصادی و وضعیت اسپانسرها بدتر شده است. **فائزه:** من فکر می‌کنم به خاطر مربیان هم هست. مربی با بازیکن جوانش لچ می‌کند و او را ته‌نیمکت می‌نشانند. در لیگ مردان بازیکن سالاری زیاد است. اما در تیم‌های زنان اصلاً چنین چیزی نیست. بسکتبال زنان لیگ خوبی دارد و بازیکنان تقسیم شده‌اند.

گلشید: من دوست دارم حداقل ۶ تیم قدرتمند باشد تا بازی‌های خوب و حساسی داشته باشند.

چرا لژیونر نمی‌شوید؟
فائزه: ما باید بیشتر در میادین بین‌المللی دیده شویم و قول می‌دهم حتماً لژیونر شویم.

در والیبالی لژیونر زیاد داریم؛ علتش چیست؟
دلارام: در والیبالی مردان زودتر لژیونر شدند و علتش این است که تکنیک زیادی نمی‌خواهد. والیبالی ما قدرتمند است، ولی بسکتبال خیلی تکنیک می‌خواهد. ببینید خیلی از زنان والیبالیست ما می‌روند ترکیه در حالی که این رشته در ترکیه سطح بالایی ندارد. اما در بسکتبال متفاوت است و ترکیه از تیم‌های مطرح است.

فائزه: بحث دیگر اینکه آنها ۱۸ سال است در میادین بین‌المللی بازی کرده‌اند ولی ما حداقل ۵-۶ سال است که حجاب‌مان تأیید شده است. من یادم هست پنج سال در رده‌های پایه در تیم ملی بودم. بعد یک دفعه در سالن غذاخوری خانم گرم‌زاده می‌آمد

ما وقت می‌گذاشت. **فائزه:** همه صحبت‌ها را بچه‌ها کردند. به نظر باید یک رئیس فدراسیون جرأت داشته باشد روی زنان سرمایه‌گذاری کند. در دوره طباطبایی من این جرأت را ندیدم که بسکتبال ۵ نفره را به بازی‌های دوستانه‌ای چون ویلیام جونز بفرستد. زمان او هر وقت صحبت از پنج نفره می‌شد می‌گفتند باشد، ولی زود خداحافظی می‌کرد. در بسکتبال ۳ نفره هم در حق من که خیلی ظلم شد. ولی در دوره آقای داوری می‌بینم او ریسک کرد و ما را به تورنمنت‌های بین‌المللی فرستاد. مربی خارجی آورد، همین‌که دیده می‌شویم و وقتی بیرون می‌رویم مردم ما را می‌شناسند خیلی خوب است.

دلارام: باورتان می‌شود ما بازی‌های دوستانه خوب نداشتم. در زمان آقای داوری این دیدارها را به ما اختصاص دادند. دیگر در بازی‌های رسمی دست و پامان نمی‌لرز و می‌چنگیم.
تا به حال شده از مصاحبه و خبری‌ها که در شبکه‌های مجازی و رسانه‌ها نوشته می‌شود گل‌مند باشید؟

گلشید: پیش می‌آید ولی یک ورزشکار حرفه‌ای باید در هر زمینه‌ای قدرتمند برخورد کند و جا نزند. من خودم، دیدم یک خبرنگار ورزشکاری را دوست نداشتم و به هر نحوی او را تخریب می‌کرد. به نظر من کسی که عشق به هدفش دارد باید بجنگد.

دلارام: خیلی پیش آمده. ولی نه از تعریف‌ها بلندنه‌پروازی برای خودم کردم و نه انتقادات ناراحت‌کننده. فضای مجازی بسیار گسترده است و به هر نحوی می‌تواند به نفع یا ضرر مردم برایم مهم نیست. حالا دشمنان گرم تعریف می‌کنند اگر هم نکردند دقت نمی‌کنم.

لیگ بسکتبال مردان افت کرده، ولی لیگ زنان در مسیر پیشرفت است.
دلارام: فکر می‌کنم شرایط اقتصادی و وضعیت اسپانسرها بدتر شده است. **فائزه:** من فکر می‌کنم به خاطر مربیان هم هست. مربی با بازیکن جوانش لچ می‌کند و او را ته‌نیمکت می‌نشانند. در لیگ مردان بازیکن سالاری زیاد است. اما در تیم‌های زنان اصلاً چنین چیزی نیست. بسکتبال زنان لیگ خوبی دارد و بازیکنان تقسیم شده‌اند.

گلشید: من دوست دارم حداقل ۶ تیم قدرتمند باشد تا بازی‌های خوب و حساسی داشته باشند.

چرا لژیونر نمی‌شوید؟
فائزه: ما باید بیشتر در میادین بین‌المللی دیده شویم و قول می‌دهم حتماً لژیونر شویم.

در والیبالی لژیونر زیاد داریم؛ علتش چیست؟
دلارام: در والیبالی مردان زودتر لژیونر شدند و علتش این است که تکنیک زیادی نمی‌خواهد. والیبالی ما قدرتمند است، ولی بسکتبال خیلی تکنیک می‌خواهد. ببینید خیلی از زنان والیبالیست ما می‌روند ترکیه در حالی که این رشته در ترکیه سطح بالایی ندارد. اما در بسکتبال متفاوت است و ترکیه از تیم‌های مطرح است.

فائزه: بحث دیگر اینکه آنها ۱۸ سال است در میادین بین‌المللی بازی کرده‌اند ولی ما حداقل ۵-۶ سال است که حجاب‌مان تأیید شده است. من یادم هست پنج سال در رده‌های پایه در تیم ملی بودم. بعد یک دفعه در سالن غذاخوری خانم گرم‌زاده می‌آمد

ما وقت می‌گذاشت. **فائزه:** همه صحبت‌ها را بچه‌ها کردند. به نظر باید یک رئیس فدراسیون جرأت داشته باشد روی زنان سرمایه‌گذاری کند. در دوره طباطبایی من این جرأت را ندیدم که بسکتبال ۵ نفره را به بازی‌های دوستانه‌ای چون ویلیام جونز بفرستد. زمان او هر وقت صحبت از پنج نفره می‌شد می‌گفتند باشد، ولی زود خداحافظی می‌کرد. در بسکتبال ۳ نفره هم در حق من که خیلی ظلم شد. ولی در دوره آقای داوری می‌بینم او ریسک کرد و ما را به تورنمنت‌های بین‌المللی فرستاد. مربی خارجی آورد، همین‌که دیده می‌شویم و وقتی بیرون می‌رویم مردم ما را می‌شناسند خیلی خوب است.

دلارام: باورتان می‌شود ما بازی‌های دوستانه خوب نداشتم. در زمان آقای داوری این دیدارها را به ما اختصاص دادند. دیگر در بازی‌های رسمی دست و پامان نمی‌لرز و می‌چنگیم.
تا به حال شده از مصاحبه و خبری‌ها که در شبکه‌های مجازی و رسانه‌ها نوشته می‌شود گل‌مند باشید؟

گلشید: پیش می‌آید ولی یک ورزشکار حرفه‌ای باید در هر زمینه‌ای قدرتمند برخورد کند و جا نزند. من خودم، دیدم یک خبرنگار ورزشکاری را دوست نداشتم و به هر نحوی او را تخریب می‌کرد. به نظر من کسی که عشق به هدفش دارد باید بجنگد.

می‌کنیم. چرا جوانان را به این کار نمی‌کشانیم. می‌رویم دنبال کسی که بسکتبال را کنار گذاشته است.
مثال می‌زنی؟

فائزه: منظورم این است که بسکتبال زنان و مردان باید با هم رشد کنند. باید یک رهبر داشته باشیم. مثلاً وقتی النی را می‌آوریم اعضای کادر آموزشی همین سرمربیان تیم‌های لیگ برتری کشورمان باشند که زیر نظر او ارتقا پیدا کنند وقتی به باشگاه‌ها برمی‌گردند همان متد را در تیم‌ها آموزش دهند، وگرنه همه چیز به هم می‌ریزد و با بازگشت به اردو، النی تمام آموزش‌ها را باید از اول به بازیکنانش یاد بدهد.

چرا با اینکه مربیان درجه یک جهانی را آورده‌ایم ولی بازیکنان ما هنوز ایراد پایه‌ای دارند؟
گلشید: به نظر بازیکنان باید از همان اول یعنی ۱۰ یا ۱۵ سالگی یاد بگیرند و در قانون تیمی رشد کنند.

شاید بهتر باشد شما بازیکنان آموزش دیده و با تجربه بازیکنان پایه را رشد دهید؟ شاید این راه سریع‌تر نتیجه دهد؟

دلارام: من فقط بازی‌های جوانان را دیده‌ام. شاید جوانان تیم را هم بعضی وقت‌ها کنار کشیدم و مواردی را گوشزد کردم. ولی در کادر فنی تیم‌های ایرانی شاید حساسیت به‌وجود آید.

خوب چرا کاری مثل کیمیا یزدیان و فائزه شهریاری نمی‌کنید و آکادمی تأسیس نمی‌کنید؟
دلارام: در فکرش هستم. می‌خواهیم با زدن یک آکادمی دینم را ادا کنم.

گلشید: به نظرم اگر مجوز مربیان مرد را بگیرند خیلی به نفع تیم‌های ملی بانوان است چون آنها تجربه میادین بیشتری دارند.

فائزه: خبیلی‌ها زنگ می‌زنند به‌صورت خصوصی با آنها کار کنم، ولی من معتقدم بسکتبال رشته تیمی است و در قالب تیم باید تمرین کرد و آموزش دید. هر چند هم آکادمی به‌صورت انفرادی آموزش می‌دهیم ولی باید گفت بازی‌های گروهی زیادی می‌گذاریم. در کل استقبال زیاد است.

هر سه نفر شما سه رئیس فدراسیون را تجربه کردید. به نظرتان کدام یک از آنها توجه بیشتری به بسکتبال زنان داشت؟
دلارام: در زمان آقای مشحون من خودم به تیم ملی رسیدم. اصلاً توجهی نداشتم. جوری شده بود که یک بار با کادرم‌ان برای تمرین تیم ملی رفته بودیم، دختران را مسخره کرد. می‌گفت کجا می‌خواهید بروید ترکیه می‌خواهید بروید و می‌خندید. ما خیلی ناراحت شدیم. ولی واکنشی نشان نمی‌دادیم.

ولی از زمان ریاست طباطبایی با شروع بازی‌های سه نفره، توجه بیشتر شد، اما بیشترین توجه در دوره آقای داوری صورت گرفت که مربی خارجی برای تیم ملی زنان آوردند که نتیجه‌اش صعود به فینال ما بود. زمان انتخابی المپیک تیم سه نفره را حتی به انتخابی المپیک فرستادند.

گلشید: در زمان مشحون توجه کمی به ما شد. جوری شده بود که روتین‌وار به اردو می‌رفتم ولی نهایتاً کنسل می‌شد. در دوره طباطبایی توجه در بسکتبال سه به سه زیاد بود. اما اسم‌ال داوری دست به کار بزرگی زد و مربی خارجی آورد. مربی مرد مثل آقای قنبری را به کادر ما اضافه کرد و خیلی موارد را در این سن از آقای قنبری یاد گرفتیم. باید از او تشکر کنیم. از ساعت ۶ صبح می‌آمد و برای تک تک